

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΓΑΛΛΩΝ ΚΑΙ ΑΓΓΛΩΝ

Ο Άγγλος μυθιστοριογράφος Κόναν Ντόυλ έκανε την έξής σύγκριση μεταξύ άγγλικών και γαλλικών προτερημάτων.

Στό ένεσθητικό τών Γάλλων βρισκεται τό έξής :

- 1) Στή Γαλλία μπορεί να περάση μία μέρα λαϊκής έορτής χωρίς να εμφανισθή ούτε ένας μεθυμένος.
 - 2) Τό Παρίσι εινε καθαρώτερο από τό Λονδίνο.
 - 3) Ο Γάλλος εινε καθαρώτερος από τόν Άγγλο.
 - 4) Περνά λογικά τήν Κυριακή του. Πηγαίνει στό Μουσείο και όχι στην ταβέρνα.
 - 5) Η δικαιοσύνη εινε φθηνότερη στη Γαλλία.
- Στό ένεσθητικό πάλι τών Άγγλων εινε τά έξής :
- 1) Φρόνιμες ιδέες για τόν πόλεμο και τις μονομαχίες.
 - 2) Ανθρωπισμός άπέναντι τών ζώων.
 - 3) Οι όμοιοι άνδρες εξακολουθούν να γυμνάζονται.
 - 4) Η έφημερίδες λένε καμιά φορά τήν αλήθεια.

Ο ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ ΜΠΟΓΙΑΣ

Οι Παρισιάνοι δέν μένουν διόλου εύχαριστημένοι με τό μπόγια ή μάλλον με τήν μέθοδο διά της οποίας συλλαμβάνονται τά αδέσποτα σκυλιά.

Κατόπιν άλλεπαλλήλων παραπόνων συνήλθε στή διεύθυνση της αστυνομίας ειδική έπιτροπή υπό τήν προεδρίαν ενός δημοτικού συμβούλου, ή οποία έξήτησε τό ζήτημα της συλλήψεως τών σκύλων. Η έπιτροπή αυτή άπεφάνθη ότι θά ήτο φρονιμώτερον να μελετηθή ένας νέος τρόπος συλλήψεως με «λασσό». Με τό «λασσό» όμως γνωστόν, οι Ίνδοι συλλαμβάνουν τους αιχμαλώτους τους και τά άγρια άλογα.

Άποτελείται δε τό «λασσό» αυτό από ένα μακρότατο σχοινί ή μία άκρη του οποίου εινε δεμένη σε θηλιά. Η θηλιά άρχνεται με τέχνη έναντίον του ζώου και τό πιάνει από τό λαιμό !...

στάχτη, άλλα καρβουνιασμένα, άλλα μουσαμμένα, κείτουνταν κάτω τά ρούχα και τά στολιδιά της; μακρός μου Φλώρας και της άμοιρης αδελφής της ! Πήρε τό μάτι μου τή μικρούλα άσπρη της γόβα, ά παράλλαχτο λευκό περιτέρι, πληγωμένο και πεσμένο μέσα στις στάχτες !...

Ήταν άργά πενά όταν έφτασα στην πόλι, άφανισμένος, συντριμμένος, άπεπλισμένος για όλη μου τή ζωή.

Ένας μίνας πέρασε στό μεταξύ.

Νάχε ξαναγορίσει τάχα ή χαροκαμένη μητέρα στό ήσυχο σπίτι της οδού Κολοκυθούς; Δέν είχα τή δύναμη να κατέβω ως εκεί. Γιατί άλλως τε ;...

Μιά νύχτα που γύριζα με τό τράμ άπ' τήν Κολοκυθού ένοιωσα άξαφνα ένα γρήγορο κι' άπότομο χτυποκάρι. Περνούσαμε κεινη τή στιγμή κάτω άπ' τό σπίτι της φτωχής μου άγάπης. Σήκωσα τά μάτια μου συγκινημένος προς τά παράθυρα. Κι' άξαφνα χωρίς να τό περιμένω αντίκρισα τή μητέρα της, μαυροντυμένη, γλωμί, γηρασμένη. Έκλεινε αυτή τή στιγμή τό τράμι. Μ' έβλεπε κι' αυτή. Τό βλέμμα μας συναντήθηκε. Έπιασε με τά δυο της χέρια τό κεφάλι της, έκρυψε τό πρόσωπό της στις παλάμες της κι' άρχισε να κλάιει...

Τελειώνω έδω φίλε μου.

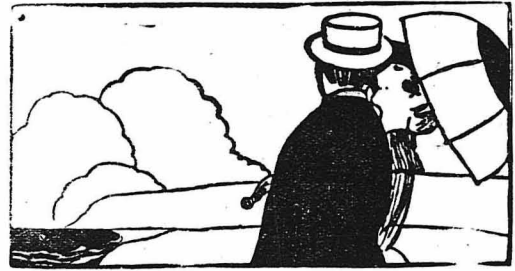
Τί περισσότερο να σου γράφο ;

Σκέφτομαι τά χρόνια που πέρασαν...

Χαμένα, θλιβερά, χρόνια !...

Χωρίς άγάπη, χωρίς έλπίδα, χωρίς έρωτα... Ένας γλετζές δέν θά τ' άγοράσει ούτε με μία μέρα της ζωής του !...

ΧΑΡΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η πιό παράξενες έπιγραφές

Κάποιος κομπουριμένος Έυρωπαίος δημοσιογράφος έξέδωσε τελευταίως ένα βιβλίο στό οποίο περιέλαβε όσες παράξενες και πρωτότυπες έπιγραφές ξενοδοχείων είδε κατά τό διάφορα ταξείδια του. Άπό τό βιβλίο αυτό μεταφράζουμε τά παρακάτω :

Τό 1900 στό Παρίσι βρισκονταν κοντά στον πύργο του Άιφελ ένα μικρό καπηλειό με τήν έπιγραφή :

•Σταθμός πρώτων βοθητιών κατά της δίψης.

Ένα άλλο καπηλειό στό Λονδίνο έχει έπάνω από τήν εισόδο του τήν έξής τεραστία έπιγραφή :

•Υποσχόμεθα στους άξιότιμους κυριους πελάτες να τους κάνουμε στυπύ στό μεδούσι με δύο μένον πέννες.

Άλλά ή πιό παράξενη έπιγραφή βρισκεται σ' ένα έξοχικό ξενοδοχείο έστιατόριο στό περιώριο του Νέφασατελ της Έλβετίας. Στην πόρτα του υπάρχει ή έξής φρικαστική έπιγραφή :

•ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ !

Έδω σφάζονται κατόπουλα, στραγγαλιζονται κουνέλια, διαμελίζονται έρίκια, ξεκοιλιάζονται ψάρια, γδέρνονται βάρτραχει, πυρπολούνται χέλια, ξεπερευγίζονται πουλιά. Και μένον οι πελάτες καλοπερνούν !...>

Μία άπροσδόκητος νεκρανάστασις !

Η νεκρανάστασις έχουν γίνει πλέον συνθηότατα φαινόμενα στην έποχή μας. Κάθε τόσο αναγγέλλεται από τά διάφορα μέρη της γής και από μία νεκρανάστασις.

Τελευταίως έγινε ακόμη μία στό Τόκιο της Ίαπωνίας.

Ο γνωστότατος πολυκατομιμυριούχος και μεγαλοβιομήχανος Κιχασάρο Όκοιρο, που οι κάτοικοι του Τόκιο και οι άμερικανοί δημοσιογράφοι τόν άνομάζουν ό Κροίστος της Ίαπωνίας, υπέφερε έδω και κήποσο καιρό από καρκίνο του στομάχου.

Τόν άνοσηλευαν οι καλύτεροι γιατροί της Ίαπωνίας και μερικοί άπ' τους διασημότερους της Άμερικης, οι όποιοι είχαν προσκληθή επίτηδες στό Τόκιο. Άλλά όλες ή προσπάθειες τών έπιστημόνων δέν έφεραν κανένα αποτέλεσμα. Και τέλος ένα άπόγευμα, ό Κροίστος της Ίαπωνίας άπέθανε...

Οι γιατροί που τόν νοσήλευαν διεπίστωσαν, φυσικά, τό θάνατό του. Η είδησις διεδόθη άμέσως παντού και όλες ή έφημερίδες έσπευσαν να τήν δημοσιεύσουν σε έκτακτες εκδόσεις, και να τήν συνοδεύσουν με μακροσκελεις βιογραφίες και νεκρολογίες.

Συγχρόνος οι συγγενεις του Κροίσου, εκάλεσαν τους άνωτέρους ιερείς του Τόκιο για να ψάλλουν τις νεκρώσιμες ακολουθίες.

Σαρκικά όμως, λίγες ώρες μετά τόν θάνατο και ενώ είχαν τελειώσει ή νεκρώσιμες τελετές, οι ιερείς και συγγενεις του νεκρού, είδαν να άνοιγη τά μάτια του, ν' άνασκηκίση τό κεφάλι του, με μία λέξη να επανέοχηται στην ζωή !... Τό τι επηκολούθησε δέν περιγράφεται. Η είδησις της νεκρανάστασις του Κροίσου της Ίαπωνίας, άνεστάτωσε δλοκλήρω τό Τόκιο. Οι γιατροί που τόν νοσήλευαν και που διεπίστωσαν τόν θάνατό του τά είχαν χάσει κυριολεκτικώς.

Ένας άπ' αυτούς, ό διασημότερος από όλους, καθηγητής τών στομαχικών νοσημάτων στό Πανεπιστήμιο του Τόκιο, στους δημοσιογράφους που τόν ρώτησαν σχετικώς, έπετε τά έξής :

•Σε όρισμένες περιστάσεις μπορεί να άποκατασταθή και πάλι ή λειτουργία της καρδιάς, αν κανείς κανει ένα δυνατό μασσάζύ στον νεκρό.>

Στην περίπτωση του Ίάπωνος εκατομιμυριούχου ή ζωή επανήλθε μόνη της στό νεκρό κουφάρι του.

Έτσι ό περιφημος Κροίσος, της Ίαπωνίας ζή ήδη και βασιλεύει !...

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ο κατάλογος τών εισφορών διά τόν έργανο του «Μπουκέτου» υπέρ τών σεισμοπαθών Κορίνθου θά δημοσιευθή εις τό προσεχές.